

Dosarul nr. 1ra-2212/2021
1-21007766-01-1ra-13122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Melinteanu Călin* în numele inculpatului *Berjan Serghei*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2021, în cauza penală în privința lui

Berjan Serghei xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-xxxx și domiciliat în xxxx.

Termenii de examinare:
prima instanță: 19.01.2021 – 10.03.2021;
instanța de apel: 24.05.2021 – 14.09.2021;
instanța de recurs: 13.12.2021 – 02.02.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 martie 2021, *Berjan Serghei xxxxx* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. d) Cod penal, și în baza acestei Legi cu aplicarea art.70 alin.(3)¹Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală a fost condamnat la **8** (opt) ani și **5** (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și dispusă încasarea de la Berjan Serghei în beneficiul succesorului părții vătămate, Gîndea Cristina a sumei de **300 000** (trei sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest cerința a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost admisă cererea procurorului, dispunându-se încasarea din contul lui Berjan Serghei în beneficiul Statului a sumei de **28 492** (două zeci și opt mii patru sute nouăzeci și două) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Berjan Serghei, la 28 noiembrie 2020, în intervalul de timp de la orele 20:00, până la orele 21:00, în timp ce se afla în adiacentul Palatului Național

„Nicolae Sulac” situat pe str. Puşkin 21, mun. Chişinău, a observat pe scările laterale a Palatului cum paznicul fugărea nişte persoane.

În continuare, Berjan Serghei apropiindu-se de aceştia şi dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, acţionând cu intenţie directă îndreptată la atingerea scopul său, a iniţiat un conflict cu angajatul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă al MAI, Gîndea Sergiu, care se afla la serviciu în schimbul de noapte, şi potrivit sarcinilor fişei de post desfăşura lucrări de prevenire şi stingere a incendiilor la obiectivele de importanţă strategică Preşedinţia, Parlamentul, Guvernul Republicii Moldova şi Palatul Naţional „Nicolae Sulac”.

În continuarea acţiunilor sale infracţionale, Berjan Serghei manifestând un cinism şi obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect faţă de o persoană mai în vârstă şi care îşi îndeplinea atribuţiile de serviciu, folosindu-se de dezvoltarea sa fizică sportivă, conştientizând că este mai puternic ca victima, în prezenţa unui minor, în timpul conflictului, intenţionat i-a aplicat lui Gîndea Sergiu o lovitură cu piciorul în cutia toracică, apoi mai multe lovituri peste cap, doborându-l la pământ fără cunoştinţă, iar ca urmare a vătămarilor primite Gîndea Sergiu a decedat pe loc, fără a-şi reveni din starea de inconştienţă.

Potrivit concluziei Raportului de expertiză judiciară nr.202003C3021 din 23 decembrie 2020, lui Gîndea Sergiu i-au fost cauzate, traumă cranio-cerebrală închisă, cu hemoragii în ţesuturi moi pericraniene, subdural (50ml), hemoragie subarahnoidiană şi intra-cerebrală, fractura nasului, leziuni corporale produse intra-vital, ce prezintă în comun pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă şi sunt în legătură cauzală cu survenirea morţii.

Astfel, acţiunile lui Berjan Serghei au fost încadrate juridic în baza art. 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi - ” *omorul intenţionat săvârşit în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligaţiilor de serviciu sau obşteşti*”.

3. Nefiind de acord cu sentinţa pronunţată, au declarat apeluri:

3.1. Succesorul părţii vătămate Gîndea Cristina, prin care a solicitat casarea sentinţei, rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Berjan Serghei să fie recunoscut vinovat şi condamnat în baza art.145 alin.(2), lit. d) Cod penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen maxim, cu încasarea din contul lui Berjan Serghei în beneficiul succesorului părţii vătămate Gîndea Cristina a sumei de 1 000 000 (un milion) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În susţinerea apelului, succesorul părţii vătămate a invocat că:

-în privinţa inculpatului nu puteau fi aplicate prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, deoarece Berjan Serghei nu a recunoscut integral toate circumstanţele de fapt şi vinovăţia în modul în care acestea au fost descrise în rechizitoriu, precum şi probele acumulate la fază de urmărire penală, fapt ce denotă caracterul declarativ al cererii inculpatului, având drept scop beneficierea din partea acestuia a reducerii pedepsei;

- potrivit rechizitoriului, anume Berjan Serghei, a fost inițiatorul conflictului cu partea vătămată Gîndea Sergiu, fapt negat de inculpat. Inculpatul a negat și faptul că i-a aplicat părții vătămate Gîndea Sergiu ”o lovitură cu piciorul în cutia toracică, apoi mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste cap”;

- potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 202003C3021 din 23.12.2020, leziunile corporale în regiunea capului părții vătămate Gîndea Sergiu, au fost cauzate drept rezultat al minim 2 și mai multe lovituri, respectiv în cazul în care inculpatul declarând că i-a aplicat părții vătămate Gîndea S. numai o lovitură în regiunea capului și a negat concluziile raportului de expertiză s-a impus respingerea cererii inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu reluarea cercetării judecătorești și examinarea cauzei în procedură generală;

- instanța de fond eronat a aplicat față de inculpat a prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, deoarece acesta nu a recunoscut vinovăția, nu a conștientizat gravitatea faptei și consecințelor acesteia, căința inculpatului Berjan Serghei constituind de fapt o încercare pentru a-și negocia o pedeapsă mai blândă pentru cele comise, pe care el nu o merită, mai mult circumstanțele comiterii infracțiunii de către Berjan Serghei indică la pericolul social sporit al inculpatului și necesitatea aplicării celei mai drastice pedepse în privința acestuia în limitele generale prevăzute de legea penală;

- la soluționarea acțiunii civile înaintate, instanța eronat a aplicat normele materiale, încasând în beneficiul succesului părții vătămate suma de 300 000 lei, suma stabilită reieșind din coșul minim de consum și din posibilitățile financiare ale inculpatului, fără a da o apreciere a extinderii suferințelor sale, a fiicei și a părinților soțului.

3.2. Avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura penală, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

În susținerea apelului, avocatul Melinteanu Călin a menționat că prima instanță a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră, fără a ține cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, potrivit caracteristicii eliberate de la locul de trai, se caracterizează pozitiv, nefiind înregistrate careva plângeri în privința sa până la momentul săvârșirii faptei, a conștientizat gravitatea faptei, a contribui inclusiv la repararea prejudiciului material cauzat în quantum de 60 000 lei, (17 000 lei strânși de acesta pentru continuarea studiilor și restul aportul bunicii sale), inculpatul a crescut de la o vârstă foarte fragedă fără părinți, de către bunica sa, fiind la moment singurul întreținător al acesteia, la momentul comiterii infracțiunii Berjan Serghei nu avea împlinită vârsta de 21 ani.

Prin urmare, circumstanțele invocate ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și permit aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, a fost respins apelul avocatului Melinteanu Călin în numele inculpatului Berjan Serghei ca nefondat.

A fost admis apelul succesului părții vătămate Cristina Gîndea, casată

parțiala sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Berjan Serghei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de **13** (treisprezece) ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și dispusă încasarea de la Berjan Serghei în beneficiul succesorului părții vătămate, Gîndea Cristina a sumei de **500 000** (cinci sute mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Berjan Serghei în baza art.145 alin.(2), lit. d) Cod penal, după indici calificativi – *”omorul intenționat săvârșit în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu sau obștești”*.

Instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

4.2. *Cu referire la apelul declarat de către avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului Berjan Serghei*, instanța de apel a menționat că acesta urmează a fi respins ca nefondat.

În argumentarea soluției de respingere, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele apărătorului prin care se susține că, instanța la stabilirea pedepsei penale nu a ținut cont de circumstanțele atenuante și anume recunoașterea vinovăției și căința sinceră, or, instanța ierarhic inferioară a luat în considerare circumstanțele invocate și a examinat cauza în procedură simplificată, aplicând prevederile art. 364¹ Cod procedura penală, prin urmare nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă faptul că inculpatul a recunoscut vina, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica drept o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1), lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Totodată, instanța de apel a menționat că nu poate reține nici argumentele apelantului precum că instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul la data săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, or, instanța ierarhic inferioară a stabilit existența acestei circumstanțe și la stabilirea pedepsei penale în privința inculpatului a luat în considerare prevederile articolului respectiv.

La fel, instanța de apel a remarcat că instanța ierarhic inferioară a luat

în considerare caracteristica inculpatului și faptul că anterior inculpatul nu a fost în conflict cu Legea.

În contextul dat, instanța de apel a respins argumentele avocatului, privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, reiterând că prima instanță la individualizarea pedepsei penale luând în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, inclusiv și opinia inculpatului și avocatului acestuia, corect a concluzionat că sentința de condamnare în prezenta cauză penală, v-a avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și v-a constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

4.3. *Cu referire la apelul declarat de către succesorul părții vătămate Gîndea Cristina*, instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată de către succesorul părții, în partea stabilirii pedepsei penale, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Instanța de apel a statuat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art.145 alin. (2), lit. d) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile Legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei sub limita minimă prevăzută la art. 145 alin. (2), lit. d) Cod penal, prima instanță nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art.61 Cod penal, considerent din care apelul succesorului părții vătămate a fost admis.

Astfel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Referitor la gravitatea infracțiunii, instanța de apel a reținut că inculpatul anterior nu a fost judecat, a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, exprimând o vădită lipsă de respect față de o persoană mai în vârstă și care își îndeplinea atribuțiile de serviciu, folosindu-se de dezvoltarea sa fizică sportivă, conștientizând că este mai puternic ca victima, în prezența unui minor, manifestând supremația asupra victimei cu intenție directă a aplicat lovituri victimei în urma cărora a survenit decesul acesteia.

În rezultatul comiterii infracțiunii imputate, inculpatul a curmat viața

unei persoane, cauzând în acest mod un prejudiciu enorm soției, copilului și întregii familii a victimei, or, victima potrivit declarațiilor depuse de către succesorul părții vătămate era unicul întreținător a familiei, și nu își pot închipui cum vor duce un trai decent în continuare în lipsa soțului.

La caz, infracțiunea imputată lui Berjan Serghei se pedepsește cu închisoare de la 15 ani până la 20 ani sau cu detențiune pe viață, iar conform art.16 alin.(5) Cod penal se clasifică ca infracțiune excepțional de gravă, circumstanțe agravante și atenuante în privința lui Berjan Serghei nu au fost stabilite.

Conform art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat că potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Astfel, având în vedere cele menționate mai sus, instanța de apel a reținut că, limita maximă pentru infracțiunea imputată inculpatului constituie 13 ani și 4 luni.

Totodată, instanța de apel a reiterat că s-a luat în considerare caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de legislația penală, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, concluzionând întemeiat asupra faptului, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală, va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldovei și alte Legi ale RM, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În consecință, instanța de apel a conchis că, inculpatului urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, care va fi echitabilă și proporțională.

În cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura și*

durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Cristina Gîndea prin care se solicită încasarea prejudiciului 1 000000 (un milion) lei în calitate de prejudiciu moral, instanța de apel ținând cont de circumstanțele de fapt și prevederile art. art.2036, 2037 Cod civil, precum și de limitele judecării cauzei, a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Cristina Gîndea în partea recuperării prejudiciului moral, cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate a sumei de 500 000 (cinci sute mii) lei,

Soluție dată, în opinia instanței de apel este în corespundere și cu practica CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce privește proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumate. Instanțele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existența a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.79 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, fiind contrară atât circumstanțelor cauzei cât și criteriilor de stabilire a pedepsei.

5.1. În argumentarea recursului partea apărării a menționat că, soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei penale este prea aspră, întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, potrivit caracteristicii eliberate de la locul de trai, se caracterizează pozitiv, nefiind înregistrate careva plângeri în privința sa până la momentul săvârșirii faptei, a conștientizat gravitatea faptei, a contribui inclusiv la repararea prejudiciului material cauzat în cuantum de 60 000 lei, (*17 000 lei strânși de acesta pentru continuarea studiilor și restul aportul bunicii sale*), inculpatul a crescut de la o vârstă foarte fragedă fără părinți, de către bunica sa, fiind la moment singurul întreținător al acesteia, la momentul comiterii infracțiunii Berjan Serghei nu avea împlinită vârsta de 21 ani.

Având în vedere circumstanțele de fapt ale cauzei, circumstanțelor atenuante, prevederile art. 70 alin. (3)¹ Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, personalitatea inculpatului, avocatul consideră că instanța de apel a aplicat inculpatului Berjan Serghei o pedeapsă prea aspră, fiind contrară atât circumstanțelor cauzei cât și criteriilor de stabilire a pedepsei.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat de către avocatul Melinteanu Călin în numele inculpatului se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de către partea apărării nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată.

Astfel, potrivit art.75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, urmează să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia se declară vinovată.

Totodată, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai

blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal.

Din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, cât și de prevederile art.7, 61, 75, Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală.

Astfel se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.7 vol. II), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin.(8), art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d.29 verso, vol. II), beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Prin urmare, Colegiul penal reține că la stabilirea pedepsei instanța a aplicat prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și a redus cu 1/3 limitele de pedeapsă prevăzute de art.145 alin. (2), lit. d) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare *de la 15 la 20 ani*. Astfel limitele în baza reducerii pedepsei cu 1/3 constituie minimum 10 ani și maxim 13 ani și 4 luni închisoare, fiindu-i stabilită inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani închisoare.

La capitolul dat, instanța de recurs apreciază faptul că instanța de apel, pe lângă aspectele enunțate mai sus, a pus accentul pe gradul de pericolozitate a infracțiunii comise de către Berjan Serghei, care în conformitate cu prevederile art.16 Cod penal, se clasifică ca infracțiune excepțional de gravă, săvârșită cu intenție directă, pe personalitatea acestuia, care manifestând o obrăznicie deosebită și exprimând supremație față de victimă, folosindu-se de dezvoltarea s-a fizică sportivă și în prezența unui minor, cu intenție directă a aplicat lovituri victimei în urma cărora a survenit decesul victimei.

În acest sens, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului prin care se menționează că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că: inculpatul a recunoscut vinovăția în cadrul urmăririi penale și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, or circumstanțele date au constituit împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă.

Colegiul penal reține ca fiind neîntemeiate argumentele avocatului precum că, instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că la momentul comiterii infracțiunii Berjan Serghei nu avea împlinită vârsta de 21 ani, or la aplicarea pedepsei penale inculpatului, instanța de apel a pus accentul atât pe gravitatea faptei, urmările prejudiciabile, circumstanțele atenuante și a circumstanțelor agravante cât și pe personalitatea inculpatului, corect ajungând la concluzia că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, v-a atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa fiind proporțională și echitabilă în coraport cu fapta comisă, fără aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal.

La fel, Colegiul penal apreciază drept neîntemeiate argumentele recurentului precum că, în privința acestuia urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.79 Cod penal, or, din materialele cauzei penale, nu rezultă existența unor circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, care ar determina instanța să aplice în privința lui Berjan Sergiu prevederile art.79 Cod penal, fapt ce rezumă concluzia certă că, la caz nu poate fi aplicată o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă sau altă pedeapsă mai blândă.

Astfel, Colegiul penal apreciază că argumentele recursului sunt declarative și nesusceptibile de a întruni necesitatea casării unei decizii motivate și întemeiate legal, pedeapsa aplicată fiind în interiorul noilor limite stabilite, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reiterează că, sancțiunea art.145 alin.(2) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă și detențiune pe viață, însă instanța de apel ținând cont de toate circumstanțele cauzei inclusiv: *contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, potrivit caracteristicii eliberate de la locul de trai, se caracterizează pozitiv, nefiind înregistrate careva plângeri în privința sa până la momentul săvârșirii faptei, a contribuit la repararea prejudiciului material cauzat în cuantum de 60 000 lei, inculpatul a crescut de la o vârstă fragedă fără părinți, de către bunica sa, fiind la moment singurul întreținător al acesteia, la momentul comiterii infracțiunii Berjan Serghei nu avea împlinită vârsta de 21 ani, corect a stabilit forma și mărimea pedepsei, reieșind din urmările iremediabile.*

În acest context, Colegiul penal concluzionează că, pedeapsa individualizată în privința inculpatului Berjan Serghei, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și va curma pe viitor prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de recurs remarcă faptul că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată cuprinde

fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, de aceea recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Melinteanu Călin* în numele inculpatului *Berjan Serghei*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui ***Berjan Serghei xxxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 martie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie